

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการประเมินความแตกต่างประสพการณ์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา และการจัดการเรียนรู้ปกติ ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินความแตกต่างประสพการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบซิปปากับการจัดการเรียนรู้ปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้ปกติ

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีประสพการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การประเมินความแตกต่างประสพการณ์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา และการจัดการเรียนรู้ปกติ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามลำดับได้ดังนี้

1. การประเมินความแตกต่างประสพการณ์การเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบซิปปา มีประสพการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เป็นวิธีการจัดการเรียนที่น่าสนใจเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในเรื่อง คำราชาศัพท์ โดยวิธีการสอนแบบซิปปาทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อช่วยให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัวพร้อมที่จะรับข้อมูลและการเรียนรู้ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนมีความจดจ่อในการคิดสนุกที่จะคิด ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวเป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึของผู้เรียน ทำให้การเรียนรู้นั้นเกิดความหมายแก่ตนเอง โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ให้มากที่สุด (ทิสนา แคมมณี. 2542 : 1-17) ดังนั้นผู้เรียนจึง มีส่วนร่วมในการเรียนและการประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นการเรียนรู้อย่างแท้จริง ซึ่งสามารถประเมินได้จากพฤติกรรมการเรียนรู้เชิงรุกของผู้เรียน การประเมินผล ความหลากหลายของกิจกรรม และสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ เป็นผลทำให้นักเรียนมีประสพการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสูงกว่าการจัดการเรียนรู้ปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งนภา วรรณคำ (2555 : 142) ซึ่งได้ทำ การวิจัยเรื่องงานและพลังงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิสต์และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ประสพการณ์การเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิสต์สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ อัญชลี สอนชา (2548 : 98) ซึ่งได้ทำการวิจัย เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลงานของ สุชาดา จันทร์เชื้อ (2550 : 158) ได้ทำการเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนตามรูปแบบซิปปากับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเจตคติ และทักษะการเขียนแตกต่างกัน และสอดคล้องผลงานของ สุมิตรา บุตรศรีเมือง (2550 : 114) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์ พบว่า นักเรียนมีคะแนนการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในรูปแบบซิปปา มีผลการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ปกติ โดยมุ่งศึกษาผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการเรียนรู้ เรื่อง คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าการเรียนรู้ปกติ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ผู้เรียนมีความสุข พอใจและตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ นำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ จนเกิดการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการคือ การสร้างความรู้การปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วมทางกาย การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2549 : 204) นอกจากนี้การจัดกิจกรรมตามแบบซิปปายังเป็นวิธีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการสร้างความรู้ใหม่ เป็นวิธีการนำไปสู่การแก้ปัญหาที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ที่เป็นการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เสริมต่อความรู้เก่า โดยเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้โอกาสนักเรียน ได้รู้จักการสังเกต

วิเคราะห์ วิเคราะห์และอภิปรายกันด้วยเหตุผล (ทิสนา แคมมณี. 2548 : 66 – 69) ปัจจัยของกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาเหล่านี้จึงส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติซึ่งสอดคล้องกับผลงานของ ชุตินา ช่อวงศ์ (2551 : 87-92) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องลอยกระทง พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อรพิน หอมละเอียด (2552 : 112-118) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีสอนแบบซิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2.2 นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบซิปปา มีการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากขั้นตอนการสอนแบบซิปปา เน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้สื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน โดยครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือ ให้ผู้เรียนนำความรู้ที่มีอยู่ออกมาใช้ใคร่ครองสิ่งที่ได้จากการร่วมกันอภิปราย มีการจำแนก ค้นหาเหตุผล แล้วสร้างความคิดรวบยอด และเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกันอย่างมีหลักการและเหตุผล ซึ่งช่วยพัฒนาความเป็นคนช่างสังเกต การหาความแตกต่างของสิ่งที่ปรากฏพิจารณาตามความสมเหตุสมผล ของสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนที่จะตัดสินใจสรุปสิ่งใดลงไป และการจัดกิจกรรมการสอนแบบซิปปาในขั้นที่ 5 นั้นคือการสรุปจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมดทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่รู้ได้งายรวมทั้งวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ทั้งหลายที่เกิดขึ้นจึงส่งผลให้การคิดวิเคราะห์สูงไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของ สุมิตรา บุตรศรีเมือง (2550 : 114) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา มีคะแนนการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัลลิกา แก้วคำ (2553 : 97-103) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่า

ก่อนเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คลีน (Queen. 2009 : unpagged) การศึกษาผลกระทบของ การใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและวิธีการสอนแบบปกติ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการของ นักเรียนใน โรงเรียนสอนภาษาของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ผลจากการวิจัยหลาย ๆ ครั้งพบว่า การใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถช่วยส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูงและทักษะ การแก้ปัญหาของนักเรียน

จากผลการวิจัย ประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่เด็กได้รับจะส่งผลต่อ การเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งการที่เด็กมีประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่สูงกว่าจะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ดีไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทยควรพิจารณานำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ไปประยุกต์ใช้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อความสามารถทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทย ของนักเรียน

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ในช่วงแรก นักเรียนยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติ กิจกรรม ดังนั้นครูผู้สอนควรเริ่มต้นจากการชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ การปฏิบัติตน ตลอดจน เกณฑ์การให้คะแนนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม เพื่อเป็นข้อตกลงกับนักเรียนก่อนดำเนินการ

1.3 การทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนที่เรียนเก่งจะเป็นผู้ลงมือทำกิจกรรมกลุ่ม ครูผู้สอนควร กระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือ ช่วยเหลือ ปรึกษาหารือเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

1.4 ครูผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่หลากหลาย เพราะจะทำให้ให้นักเรียนเกิด ความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้ดีขึ้น

1.5 การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ครูผู้สอนควรยืดหยุ่นเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม จาก การสังเกตด้านทักษะการคำนวณของนักเรียนให้นักเรียนเก่งในกลุ่มอธิบายให้เพื่อนกลุ่มอ่อนต้องใช้เวลาอธิบายเพิ่มเติม

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 การจัดประสิทธิภาพการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เป็นวิธีที่สามารถ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการคิดวิเคราะห์ให้สูงขึ้น ดังนั้น ควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ การเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ในเนื้อหากลุ่มสาระอื่น ๆ ในช่วงชั้นอื่นต่อไป

2.2 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา กับการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ที่ส่งผลต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจในการเรียน ความพึงพอใจ ความคงทนในการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY